

Sygn. akt VIII C 464/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

01 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Alicja Winiarska

po rozpoznaniu na rozprawie 25 września 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa O. (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz strony powodowej O. (...) z siedzibą w W. kwotę 8.944,66 zł (osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści cztery złote sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.500 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII C 464/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 10 lutego 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego, O. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. K. kwoty 8.944,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwaną zobowiązania z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego zawartej 27 października 2008 r. z poprzednikiem prawnym powoda. Powód nabył wierzytelność wobec pozwanej na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej 27 czerwca 2014 r. z poprzednim wierzycielem. Podał, że mocą powołanej umowy nabył z dniem 30 czerwca 2014 r. wierzytelność w łącznej wysokości 8.944,66 zł, na którą składa się: należność główna w kwocie 4.300 zł, naliczone przez bank odsetki umowne w wysokości 649,93 zł, odsetki karne w wysokości 2.912,84 zł i koszty w kwocie 767,70 zł oraz naliczone przez stronę powodową odsetki ustawowe od kapitału wynoszącego 4.300 zł od 01 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie w wysokości 314,19 zł. W ocenie strony powodowej, mając na względzie, iż pozwana, mimo wezwania, nie spełniła świadczenia, wniesienie pozwu jest konieczne i uzasadnione.

Pozwana M. K., w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazując na trudną sytuację majątkową, pozwana podała, że nie była i nie jest w stanie spłacić zadłużenia wraz z odsetkami, bowiem aktualnie jej miesięczny dochód wynosi 841 zł na trzyposobową rodzinę, a ona sama od wielu lat boryka się z problemami finansowymi i zdrowotnymi (orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim). Dodała, że nie posiada

nieruchomości, samochodu ani cennych przedmiotów, a problemy zdrowotne utrudniają jej podjęcie zatrudnienia. Wskazując na powyższe pozwana wniosła o umorzenie zadłużenia.(k. 75-78).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Pozwana M. K. zawarła 27 października 2008 r. z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej.

Postanowienia umowy regulowały między innymi oprocentowanie wykorzystanego limitu kredytowego, warunki jego spłaty, jak również konsekwencje braku wymaganej spłaty w postaci umownych odsetek od kapitału przeterminowanego oraz obciążających pozwaną kosztów związanych z niewykonaniem zobowiązań wynikających z zawartej umowy.

(dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej z 27.10.2008 r. k. 27-28)

Pozwana nie regulowała zobowiązań wynikających z zawartej umowy, co skutkowało powstaniem zadłużenia w łącznej wysokości 8.630,47 zł, na które składa się zadłużenie kapitałowe w kwocie 4.300 zł, zadłużenie z tytułu odsetek w wysokości 3.562,77 zł oraz obciążające pozwaną opłaty w kwocie 767,70 zł.

(dowód: wyciąg z załącznika nr 5 do umowy przelewu wierzytelności z 27.06.2014 r. k. 44)

Umową przelewu wierzytelności, zawartą 27 czerwca 2014 r. z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., powód O. (...)z siedzibą w W. nabył z dniem 30 czerwca 2014 r. wierzytelność wynikającą z umowy zawartej przez pozwaną 27 października 2008 r. w wysokości 8.630,47 zł.

(dowody: umowa przelewu wierzytelności z 27.06.2014 r. k. 29 – 43,

wyciąg z załącznika nr 5 do umowy przelewu wierzytelności – k. 44,

oświadczenie z 22.07.2014 r. k. 46)

Pozwana nie dokonała żadnych wpłat na rzecz strony powodowej.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zaważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ustalając stan faktyczny sprawy istotny dla rozstrzygnięcia, Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, w tym treści umowy o przyznanie limitu kredytowego i o wydanie i korzystanie z karty kredytowej z 27 października 2008 r. oraz umowy przelewu wierzytelności z 27 czerwca 2014 r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 5 do tej umowy. Dowodom z tych dokumentów Sąd dał wiarę, uznając je za spójne i zbieżne w ustaleniach, w szczególności co do legitymacji powoda w sprawie oraz wysokości zobowiązania pozwanej.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej, która mimo wezwania pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania, nie stawiała się na rozprawie, nie usprawiedliwiła też swojej nieobecności.

Tytułem wstępu należy powołać normę art. 509 § 2 k.c. zgodnie, z którą w przypadku zawarcia umowy przelewu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o odsetki. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę (cesjonariusza) ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi (cedentowi), który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył go z dłużnikiem. Wierzytelność, jak i prawo do jej dochodzenia, przechodzi na nabywcę w takim kształcie, w jakim przysługiwała cedentowi w chwili

zawarcia umowy przelewu. Jednocześnie, jeżeli dłużnik Banku będący kredytobiorcą nie dotrzymuje warunków udzielenia kredytu, Bank może dokonać przelewu wierzytelności na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego bez zgody zarówno tego dłużnika, jak i dłużnika banku z tytułu zabezpieczenia kredytu (vide; wyrok Sądu Najwyższego z 13 maja 2010 r., sygn. akt IV CSK 558/09, OSNC 2010/12/168, LEX nr 602305, Biul. SN 2010/9/10, M. Pr. Bank. 2011/5/12). Od chwili przelewu wierzytelności dłużnikowi przysługują wobec nabywcy wierzytelności wszelkie prawa i zarzuty, jakie miałby on w stosunku do pierwotnego wierzyciela w tytułu wykonania umowy, zaś wierzyciel, który wstąpił w prawa wynikające z pierwotnego stosunku zobowiązaniowego, obowiązany jest przedstawić dowody zarówno nabycia swej wierzytelności, jak i jej wysokości.

Stosownie do ogólnej zasady rozkładu ciężaru dowodu - art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Dla zobrazowania rozważań Sądu w przedmiotowej sprawie należy zatem prześledzić jak rozkładał się między stronami ciężar dowodu, co pozwoli ocenić jak strony z obowiązków w tym zakresie się wywiązały i jaki wpływ miało to na ich sytuację procesową. Mianowicie na powódzie spoczywał ciężar dowodu zarówno co do samego istnienia zobowiązania pozwanego, jak też co do wysokości tego długu, natomiast pozwana winna przytaczać dowody na okoliczności wskazujące na nieistnienie zobowiązania bądź, że istnieje ono w kwocie mniejszej niż żądana pozwem.

Strona powodowa wykazała, iż posiada legitymację do żądania spełnienia przez pozwaną dochodzonego pozwem roszczenia, a fakt ten nie był kwestionowany przez pozwaną. Strona powodowa przedłożyła umowę przelewu wierzytelności z 27 czerwca 2014 r. wraz z wyciągiem z załącznika nr 5 do tej umowy, z których wynika, że dotychczasowy wierzyciel pozwanej zbył przysługującą mu względem pozwanej wymagalną wierzytelność wynikającą z umowy o przyznanie limitu kredytowego i o wydanie i korzystanie z karty kredytowej z 27 października 2008 r. Z wyciągu z załącznika nr 5 do umowy przelewu wierzytelności (k. 44) wynika, że strona powodowa nabyła w drodze przelewu wierzytelność w wysokości 8.630,47 zł, na którą składają się: kapitał w wysokości 4.300 zł, odsetki w wysokości 3.562,77 zł oraz opłaty w kwocie 767,70 zł. Zważywszy, iż pozwana nie kwestionowała żądania pozwu ani co do podstawy żądania ani też co do wysokości zobowiązania, uznać należało, iż strona powodowa, na podstawie przedłożonych dokumentów, wykazała zasadność żądania pozwu. Dodać można, że podnoszone przez pozwaną okoliczności dotyczącej jej trudnej sytuacji materialnej i życiowej pozostają bez wpływu na istnienie oraz wysokość zobowiązania dochodzonego przez stronę powodową w niniejszym postępowaniu.

Poza nabytą w drodze przelewu wierzytelnością w wysokości 8.630,47 zł strona powodowa żądała zasądzenia od pozwanej kwoty 314,19 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych od kapitału wynoszącego 4.300 zł od 01 lipca 2014 r., skapitalizowanych na datę wniesienia pozwu (10 lutego 2015 r.), oraz dalszych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 8.944,66 zł od 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Żądanie to uzasadnione jest treścią art. 481 k.c., a przy tym nie narusza zakazu wynikającego z art. 482 k.c.

Biorąc pod uwagę powyższy stan faktyczny i prawny, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, o czym orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, Sąd oparł na zasadzie wyrażonej w art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz strony powodowej od pozwanej kwotę 1.500 zł, na którą składa się poniesiona przez stronę powodową opłata sądowa od pozwu w wysokości 300 zł oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 6 ust. 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461; zm. Dz. U. z 2015 r., poz. 616) na kwotę 1.200 zł.